

Friedrich Klára:

Betiltva, kitiltva...

Válasz Balogh S. Évának
és Bíró András Zsoltnak

2010 júniusában két oldalról is betiltandónak ítélték Szakács Gáborral közös írásainkat. A „két oldalról” azonban csak látszat, a mélyben a gyökök mintha összefonódnának.

Egy barátunktól kaptam meg a Galamus csoport honlapján megjelent, Szakács Gábor és személyemet, valamint munkásságunkat kifogásoló írást: http://galamus.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=15555:tuenderek-es-a-soetet-erk&catid=49:cssbalogheva&Itemid=77

Sem a „mű” címe mellett, sem alatta nem volt név, így egy ideig a névtelen levelek szemétkosarába került, mígnem kiderült, hogy a fejlécen található a szerző, Balogh S. Éva, akiről addig soha nem hallottam, tehát nem is bántattam meg semmivel.

Balogh S. Éva a Galamus honlap szerint az Eötvös Loránd Tudományegyetemre járt két évet, majd Amerikában folytatta tanulmányait, végül a Yale Egyetem tanára lett, foglalkozása történész. Ez az egyetem vendégtanárnak hívta meg Tamás Gáspár Miklóst. (Wikipédia) „http://hu.wikipedia.org/wiki/Yale_Egyetem”

A Galamus honlapon többnyire a Fideszt és a Jobbikot bíráló írások találhatók, ebből következtethetünk a szerző politikai irányultságára.

1. Balogh S. Éva (a továbbiakban B. Éva) szerint félrevezetjük a „naiv” hallgatókat.

Válaszom: Előadásainkat komoly szakirodalom alapján tartjuk, szakirodalmamban több száz mű szerepel, ezek szerzői B. Éva szerint tehát mind félrevezetik a hallgatókat és olvasókat.

Könyveink és előadásaink másik forrása, hogy személyesen felkeressük a rovás emlékek helyszíneit, nem állami támogatásból, hanem kis tanári nyugdíjamból és férjem Szakács Gábor szintén alacsony fizetéséből.

Hallgatóink nem „naivak”.

2. B. Éva szerint nem találtunk kiadót a Kőbe vésték, fába rótták című könyvükre.

Válaszom: Nem is kerestünk kiadót, B. Évát félretájékoztatták. Könyveinket mindig mi adjuk ki, mert a csekély bevételből tartottuk fenn eddig támogatók segítségével a Kárpát-medencei Rovásírás Versenyeket.

3. B. Éva szerint könyveink tudománytalan fércmunkák, nem érti hogyan lehet ezeket az O.SZ.K. elektronikus könyvtárba feltenni.

Válaszom: Véleményét magammal szemben magánvéleményként kezeltem, felhasznált forrásaim nevében viszont tiltakozom. Ha nem teszi fel az O.SZ.K. akkor most pénzt kellett volna kiadnia egy „fércműért”, hogy bírálhassa.

4. B. Éva kifogásolja, hogy Zajti Ferenc és Röck Gyula két műve bekerült szakirodalmamba.

Válaszom: Zajtit csak akkor lenne joga kifogásolni, ha értékesebbet alkotott volna, mint ő. Röck Gyulának ezt az egy művét ismerem, B. Évától egyet sem, tehát nem tudok összehasonlítást tenni.

5. B. Éva kifogásolja a könyvben megjelent verset, amelyet Szakács Gábornak tulajdonít.

Válaszom: Egy egyetemi tanár figyelmesebben olvashatna, remélhetőleg szegény hallgatóinak dolgozatait nem keverte össze. A verset én írtam, nem a férjem. A keserűségemet fejeztem ki, hogy olyan lények élnek e bolygón, akik nem szavazták meg 2004. december ötödikén a kettős állampolgárságot, tehát azoktól, akik eltartják őket, még egy igazolványt is megtagadnak.

6. B. Éva kifogásolja, hogy Szakács Gábor egyik írásában arra szólítja fel a magyar gyerekeket, hogy első céljuk a tanulás legyen.

Válaszom: Bizonyára attól fél B. Éva, hogy ha a magyar gyermek tanul, ki fogja a sok filozófust, szo-

ciológust, politológust, filmesztétát és hasonló „nélkülözhetetlen”, jól fizető állásokat betöltőket eltartani, kiszolgáltatni. Szakács Gáborral azért is küzdünk, hogy minél több magyar gyerek járjon egyetemre. Mi nem tehetjük meg. Érettségi után háromszor jelentkeztem az Eötvös Loránd Tudományegyetemre, de nem vettek fel, pedig nem a tanulmányi eredményeimben volt a hiba. Engem az Ortutay Gyula és Rákosi Mátyás eszméit kiszolgálók klerikális reakciónak minősítettek, mert nem voltunk kommunisták, templomba jártunk, édesanyám kuláklány volt, édesapám többgenerációs értelmiségi. B. Évát felvették az Eötvös Loránd Tudományegyetemre, én csak főiskolát végezhettem évekkkel később.

A kommunisták célja az 1945 előtti értelmiség teljes lecserélése volt. Létrehozták a „szakértéségi” intézményét így azok a proligyerek is kaptak diplomát, akik kézzel-lábbal tiltakoztak ellene. Vezető helyzetbe kerülve, néha nem is rosszindulatból, hanem tudatlanságból tették tönkre az országot.

Így jött létre Magyarországon az a ma is jellemző érdekes helyzet, hogy nem mindenki értelmiségi, aki diplomás. 38 évig tanítottam s közben ennek sok példáját láttam. Például találkoztam olyan gyermekfelügyelővel, aki doktori minősítést érdemelt volna, míg az igazgató, aki alatt dolgozott, nem volt tisztában alapvető helyesírási szabályokkal.

7. B. Éva idéz Roga királyi című mesekönyvből, pontosabban a borítójáról és aggódik, hogy a fiatalságra milyen hatással lesz az általam írt tündérmese.

Válaszom: Nem tudom, aggódott-e a gyermekekért B. Éva, amikor a magyar nyelv sajátosságaihoz nem alkalmazható angol-szász globális olvasástanítási módszert vezettek be az 1970-es években az iskolákban. Gyermekek százait taszították ezzel az olvasás-írás-helyesírás zavarok szakadékába.

Aggódott-e a gyermekekért B. Éva, amikor a Madonna nevű, felsőruházatot nem kedvelő énekesnő könyvét kísérelték meg mindenféle hirdetésekkel rászózni a gyermekekre.

Nincs tudomásom arról, hogy B. Éva akár történelmszerűként, akár magán személyként aggódott volna, milyen hatással lesz a gyermekekre egy Benedek Szabolcs nevű szerző Mathias Rex című alkotása, amelyben Mátyás király elképzelt naplóját írta meg. Ilyesmi szerepelnek benne, mintha Mátyás írta volna: „*Rémes, hogy ittas állapotban milyen rettenetes bűzlik az ember széklete. Rohad a belekben a szesz, azért. Az előbb megpróbáltam szellenteni, de amint éreztem, hogy a beleim megmozdulnak, inkább összeszorítottam a seggem két partját, erősen tartottam a tőle, hogy beszalad.*” (Forrás: Lovas István, Magyar Nemzet, 2002/6/21)

Hasonló testtáják köré fűzi gondolatait és verseit Allen Ginsberg, a hazánkban is többek által ünnepeelt amerikai személyiség. Emlékszem egy ilyen sorára az Üvöltés című kötetből: „*Anyám mellén a hat fekete szőrszál...*” Talán a gyerekek számára mégis kevésbé ártalmas egy hunokról szóló tündérmese, mint az anyja mellén szőrszálakat számológató költő. Úgy tudom Ginsberg egyetemen is tanított Amerikában, remélem ebben tévedek.

Aggódott-e vajon B. Éva, amikor 16 éves gyerekeket börtönöztek be az 1956-os forradalom után, mert egy kiló kenyérrel igyekeztek hazafelé. Vagy aggódott-e, hogy milyen hatással van Szögi Lajos tanár kislányaira, hogy apjukat a szemük előtt verték agyon brutálisan.

8. B. Éva történész és büszkélkedik vele, hogy nem tudja, ki volt Roga hun király.

Válaszom: Milyen történész az, aki nem ismeri Németh Gyula turkológus, akadémikus Attila és hunjai című könyvét, vagy Szász Béla A hunok története, Attila nagykirály című könyvét. Csak két olyan könyvet említettem, amelyeket akadémiai körökben is elfogadnak forrásként. E két könyvben tájékozódhat személyéről, Szász Béla külön fejezetet szentel neki, Rua, Ruga, Rugila, Ruas, Rhoas, Roga, Rhoilas...néven is-

mert, ahogyan a külföldi történészek nevezték, Jordanes például Roas-nak.

B. Éva végül riogatással és fenyegetéssel zárja irományát: „**Veszélyes dolog ez, ami ellen erőteljesen fel kellene lépni!**”

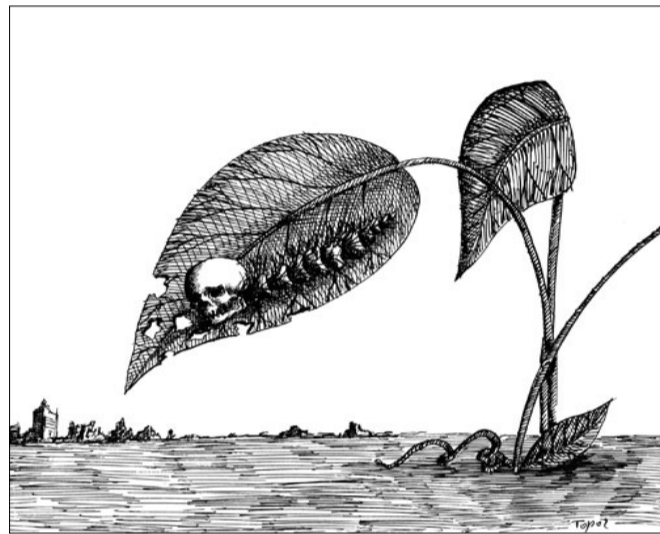
B. Éva felszólítását rövest meg is fogadta Bíró András Zsolt, a Kurultaj szervezője és rendezvényéről kitiltotta könyveinket, többek között szegény Roga királyfit is. Szorgalmas ember lévén mások könyveit szintén kitiltotta, és milyen érdekes véletlen, hogy a B. Éva által kifogásolt Zajti Ferencét is! Milyen véletlen hogy Bíró András Zsolt is az ELTE padjait koptatta, s lám irodalmi ízlésük is találkozik.

Bíró András Zsolt (a továbbiakban B. András) kitiltására válaszolok a következő gondolatokkal.

B. Évával ellentétben B. Andrásról már hallottam, mert Szakács Gábor készített vele beszélgetést a Magyar Demokrata számára, ezt meg is találtam a Kurultaj honlapján, de férjem nevét eltávolították róla, pedig sokat dolgozott a cikkel.

B. András foglalkozása humánbiológus. A magyarok rokonait üdítő változatossággként, sajátos egyéni vizsgálati módszerrel nem a manysik és hantik, hanem a kazakok között találta meg, de azért a Kurultaj honlapjának fejlécén a türk népek mellett a manysikat és hantikat is ott hagyta a biztonság kedvéért.

B. András kifogása Szakács Gáborral közös feltételezéseink és kutatási eredményeink ellen az, hogy véleményünk szerint a magyarság kárpát-medencei ősnép. Szerintünk mindazok, akik a besenyő beüldözéses 896-os honfoglalást erőltetik, megtagadják a magyarok ősidők óta itt élő elődeit, akik itt a külföldi régészek által is elismert nagy jelentőségű újkőkori, rézkori, bronzkori műveltségeket létrehozták és saját írásuk volt. Előde-

ink innen áramlottak ki felfedező és tanító útjakra, majd ide tértek vissza a későbbiekben szkíta-hun-avar-magyar népnevek alatt. Ezt régészeti, néprajzi adatokkal, de főként a rovásírás emlékeivel igyekszünk bizonyítani. Igyekszünk, tehát nem kitiltunk. Viták elől sem kitiltással térünk ki.

B. András még népszerűsítettük is, honlapunk Kitekintő rovatában ezek után is megtalálható Szakács Gábor vele készített beszélgetése (www.rovasirasforrai.hu).

A két támadás háttérében az a művelődéstörténeti rendszerváltás áll, hogy a finnugor elméletet most már le kell cserélni a török elméletre. A finnugor ugyanis makacs hagyományörző népség, azt hiszem ez az egyetlen amiben hasonlítanak a magyarokra. Hiába küldték a nyakukra azt a sok egyetemistát meg néprajzost állami pénzen, nem voltak hajlandók megtanulni a magyar szavakat, magyar népdalokat, de még a magyar nótákat sem, pedig az „Akácos út...” nagy érv lett volna rokonságunk mellett, újabb akadémiai székfoglalók hangozhattak volna el.

Így most életbe lép a második változat, a török származás. Ezt még valamikor a XIX. sz.-ban dolgozták ki, nagy látszatvitát is rendeztek Hunfalvy Pál és Vámbéry Ármán között, egyetemi tananyag lett az ugor-török vita. Harmadik lehetőséget persze nem adtak a magyaroknak, a szkíta-hun elődök fel sem merülhettek. A törökös Vámbéryt akkor vállon veregették: maga várjon bátyám még százötven évig, mert mi a finnugor rókáról további bőrtöket akarunk lenyúzni.

Az ősi magyar rovásírást a finnugor időszakban el kellett hallgatni, mert mégis, hogy néz az ki, hogy a „rendes” finnugoroknak nincs írásuk, a magyaroknak meg van. Hunfalvy Pál úgy oldotta meg a kérdést, hogy 1881-ben egy német nyelvű munkájában kijelentette: *a magyaroknak sem volt írásuk, a rovásírást csak néhány XVII. századi tudós szerkesztette.*

Ezt azonban csak azokkal tudta elhitetni, akik nem ismerték a hiteles rovás emlékeket.

(folytatása a 11. oldalon)